

Otrdiena, 2019. gada 12. februāra

P8_TA(2019)0078

Līguma noteikumu par Parlamenta politiskās kontroles pilnvarām attiecībā uz Komisiju īstenošana

Eiropas Parlamenta 2019. gada 12. februāra rezolūcija par Līguma noteikumu par Parlamenta politiskās kontroles pilnvarām attiecībā uz Komisiju īstenošanu (2018/2113(INI))

(2020/C 449/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma noteikumus par politisko uzraudzību, ko Eiropas Parlaments īsteno attiecībā pret Eiropas Komisiju, un jo īpaši Līguma par Eiropas Savienību (LES) 14., 17. un 25. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 121., 159., 161., 175., 190., 225., 226., 230., 233., 234., 249., 290., 291., 319. un 325. pantu,
 - ņemot vērā LES 17. pantu, ar kuru Komisijai uztic Savienības vispārējo interešu veicināšanu un monopolu īstenot iniciatīvas šajā nolūkā,
 - ņemot vērā Pamatnolīgumu par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām,
 - ņemot vērā 2016. gada Iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu un 2013. gada Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību,
 - ņemot vērā Parlamenta 2017. gada 16. februāra rezolūciju par Eiropas Savienības darbības uzlabošanu, izmantojot Lisabonas līguma piedāvāto potenciālu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2017. gada 16. februāra rezolūciju par Eiropas Savienības pašreizējās institucionālās struktūras iespējamo attīstību un korekcijām ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2018. gada 7. februāra lēmumu par pamatnolīguma par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām pārskatīšanu un jo īpaši tā 2. un 8. punktu, kurā ir atkārtoti uzsvērts, ka vadošo kandidātu *Spitzenkandidaten* process sastāv no sekmīgas konstitucionālās un politiskās prakses, atspoguļojot Līgumos paredzēto iestāžu līdzsvaru ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 16. aprīļa normatīvo rezolūciju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta regulai par sīki izstrādātiem noteikumiem, kas reglamentē Eiropas Parlamenta izmeklēšanas tiesību īstenošanu un ar kuru atceļ Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Lēmumu 95/167/EK, *Euratom*, EOTK ⁽⁴⁾, un notiekošās iestāžu sarunas,
 - ņemot vērā Eiropas Ombuda ziņojumu par sanāksmēm un dokumentu pārbaudi –apvienotās sūdzības 488/2018/KR un 514/2018/KR par jauna Komisijas ģenerālsēkretāra iecelšanu, un Ombuda ieteikumu šajās lietās,
 - ņemot vērā Reglamentu, tostarp tā 52. pantu, kā arī 1. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 3. pielikumu Priekšsēdētāju konferences 2002. gada 12. decembra lēmumā par procedūru patstāvīgo ziņojumu sagatavošanas atļaujas piešķiršanai,
 - ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas atzinumu (A8-0033/2019),
- A. tā kā Savienības iestāžu sistēma, kas ir nostiprināta Līgumos, uzliek Parlamentam — Savienības likumdošanas iestādei — atbildību īstenot Komisijas politisko uzraudzību;

⁽¹⁾ OV C 252, 18.7.2018., 215. lpp.

⁽²⁾ OV C 252, 18.7.2018., 201. lpp.

⁽³⁾ OV C 463, 21.12.2018., 89. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 443, 22.12.2017., 39. lpp.

Otrdiena, 2019. gada 12. februāra

- B. tā kā Parlamenta rīcībā ir instrumentu kopums, ar kuru saukt Komisiju pie atbildības, piemēram, priekšlikums izteikt neuzticību (LES 17. pants un LESD 234. pants), iespēja prasīt Komisijas priekšsēdētājam izteikt neuzticību atsevišķam Komisijas loceklim (Parlamenta Reglamenta 118. panta 10. punkts), tiesības veikt izmeklēšanu (LESD 226. pants), kontroles tiesības attiecībā uz deleģētajiem un īstenošanas aktiem (LESD 290. un 291. pants), tiesības uzdot jautājumus, uz kuriem jāatbild mutiski vai rakstiski (LESD 230. panta otrā daļa), un tiesības ierosināt tiesvedību pret Komisiju jautājumā par tiesību aktu likumību (LESD 263. pants) vai Komisijas bezdarbības gadījumā;
- C. tā kā papildus šiem instrumentiem Parlamentam ir pieejami daudzi vadošas uzraudzības instrumenti, kuri tam ļauj proaktīvi veidot Eiropas politisko darba kārtību;
- D. tā kā budžets ir vissvarīgākais Eiropas Savienības mērķu un stratēģiju īstenošanas instruments, un tādēļ budžeta kontrolei ir ārkārtīgi liela nozīme;
- E. tā kā vadošo kandidātu process atspoguļo iestāžu līdzsvaru starp Parlamentu un Komisiju un šādi ir būtiski konsolidējis un stiprinājis saikni starp šīm abām iestādēm, tādējādi palielinot Komisijas politizāciju, kā rezultātā Parlamentam būtu pastiprināti jāuzrauga tās izpildvaras funkcijas;
- F. tā kā LES 17. pants nosaka, ka Komisijas priekšsēdētāju ievēlē Parlaments, pamatojoties uz ES valstu vadītāju un valdību priekšlikumu un ņemot vērā Eiropas Parlamenta vēlēšanu rezultātus un apspriešanos ar Parlamentu; tā kā LES 17. pants arī nosaka, ka gadījumā, ja Parlaments noraida piedāvāto kandidātu, būtu jāievēro tā pati procedūra, ieskaitot apspriešanos ar Parlamentu;
- G. tā kā pirms komisāru kolēģijas apstiprināšanas visiem komisāru amata kandidātiem ir jāpiedalās uzklaušānā un tā kā Parlamentam ir pilnvaras novērtēt komisāru amata kandidātu uzklaušānās paustos solījumus un prioritātes, tostarp novērtēt, vai viņu personiskā informācija ļauj viņiem kvalificēties, ka viņi izpilda amata vajadzībām nepieciešamās prasības;
- H. tā kā Līgumos Parlamentam ir piešķirtas tiesības balsot par priekšlikumu izteikt neuzticību Komisijai kopumā, bet ne izteikt neuzticību atsevišķam komisāram;
- I. tā kā, neraugoties uz komisāru kolēģijas kolektīvo atbildību, Parlamentam būtu jānodrošina, ka katra komisāra darbs ir pakļauts efektīvai politiskajai uzraudzībai;
- J. tā kā jaunā Komisijas ģenerālsēkretāra nesenā iecelšana ir izraisījusi nopietnas bažas par Komisijas augstāko amatpersonu lomu un politisko ietekmi;
- K. tā kā, kad 2019. gadā tiks iecelts jaunais Komisijas priekšsēdētājs un jaunie komisāri, Komisijas ģenerālsēkretāra amata vietas aizpildīšanai būtu jāveic jauna, noteikumiem atbilstoša procedūra;
- L. tā kā Komisijai ir uz Līgumu balstīti pienākumi regulāri iesniegt Parlamentam: ikgadēju pārskata ziņojumu par Savienības darbību (LESD 249. pants); ziņojumu reizi trijos gados par diskriminācijas aizlieguma un Savienības pilsonības noteikumu piemērošanu (LESD 25. pants); ziņojumu par daudzpusējās uzraudzības rezultātiem saistībā ar ekonomikas politiku (LESD 121. panta 5. punkts); ziņojumu reizi trijos gados par panākumiem, kas gūti attiecībā uz sociālo politiku (LESD 159. un 161. pants); ziņojumu reizi trijos gados par panākumiem, kas gūti ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzijā (LESD 175. pants); ikgadēju ziņojumu par Savienības darbībām pētniecības jomā (LESD 190. pants); ikgadēju ziņojumu par krāpšanas apkarošanu (LESD 325. pants); ziņojumu par sarunām ar trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām, ja šādas sarunas tiek risinātas (LESD 207. pants);
- M. tā kā turklāt, ciktāl tas attiecas uz sekundārajiem tiesību aktiem, Komisijai tiek uzdots pārskatīt un novērtēt dažādas direktīvas un regulas un ziņot par konstatējumiem;
- N. tā kā līdz ar Pamatlīguma par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām pieņemšanu Parlaments ir ieguvis papildu iespējas veidot likumdošanas darba kārtību, ko Komisija katru gadu ierosina ar Komisijas darba programmu (KDP);
- O. tā kā kopš Lisabonas līguma pieņemšanas Parlaments ir kļuvis par patiesu likumdevēju budžeta jomā un ir atbildīgs par apstiprinājuma sniegšanu Komisijai saistībā ar Savienības budžeta izpildi;

Otrdiena, 2019. gada 12. februāra

- P. tā kā pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā Parlaments ir paplašinājis savu ietekmi attiecībā uz ES ārpolitikas uzraudzību, iegūstot pilnvaras sniegt piekrišanu starptautisku nolīgumu noslēgšanai un tādējādi arī tiesības visos šādu nolīgumu apspriešanas posmos saņemt tūlītēju un pilnīgu informāciju no Komisijas (LESD 218. pants, LES 50. pants);
- Q. tā kā tas, pie kādiem nosacījumiem risinājās sarunas ar Apvienoto Karalisti par tās izstāšanos no Eiropas Savienības, ir piemērs attiecībā uz to pārredzamību un Parlamenta iesaistīšanu;
- R. tā kā Parlamenta uzraudzības tiesību apmērs būtiski atšķiras attiecībā uz deleģētajiem aktiem un īstenošanas aktiem; tā kā Parlamentam ir veto tiesības attiecībā uz deleģētajiem aktiem un/vai tas var atsaukt deleģējumu, bet īstenošanas aktu gadījumā Parlamenta iesaiste ir daudz ierobežotāka;
- S. tā kā Savienības pašreizējā institucionālā struktūra un tas, ka Līgumos nav precīzi definēta izpildvara, nozīmē, ka ES izpildvaras jēdziens ir sarežģīts un izkliedēts Eiropas, valstu un reģionālā līmenī;
- T. tā kā ir izšķiroši svarīga ciešāka sadarbība starp Eiropas Parlamentu un valstu un reģionālajiem parlamentiem, ievērojot to attiecīgās konstitūcijā noteiktās kompetences un saskaņā ar LES 10. panta 2. punktu, lai risinātu daudzslāņaino izpildvaras funkciju kontroles, ko veic Parlaments, jautājumu saistībā ar Eiropas tiesību aktu īstenošanu;
- U. tā kā pārredzamība un Parlamenta stingra iesaiste sarunās ar Apvienoto Karalisti labvēlīgi ietekmēja to iznākumu, radot uzticēšanās un vienotības gaisotni, un tādēļ tai būtu jākalpo par iedvesmu turpmāku starptautisko sarunu praksei;

Galvenie secinājumi

1. atgādina, ka ES struktūru kontrole ir viena no galvenajām Eiropas Parlamenta lomām un ka Komisijas pārskatbildība Parlamenta priekšā ir ES darbības un iekšējās demokrātiskās kontroles pamatprincips;
2. uzskata, ka Parlaments nepilnvērtīgi izmanto visus savus politiskās kontroles instrumentus attiecībā uz izpildvaru, un tam ir dažādi iemesli, no kuriem daži izriet no Savienības institucionālās struktūras, bet citi — piemēram, no iestāžu savstarpējo attiecību dinamikas, kuru dēļ dažus instrumentus ir kļuvis grūti piemērot vai tie kļuvuši nepietiekami efektīvi;
3. atzīst vadošo kandidātu procesa potenciālu un veiksmīgu īstenošanu, kurā visiem Eiropas pilsoņiem ir iespēja tiešā veidā paust viedokli par Komisijas priekšsēdētāja ievēlēšanu, balsojot par sarakstu, kura priekšgalā ir tas kandidāts, kuram viņi dod priekšroku; tādēļ stingri atbalsta šādas prakses turpināšanu turpmākajām Eiropas vēlēšanām un mudina visus politisko spēkus piedalīties šajā procesā;
4. atgādina, ka ciešākai politikajai saiknei, kas vadošo kandidātu procesa rezultātā tika izveidota starp Parlamentu un Komisiju, nav jānozīmē, ka parlamentārā uzraudzība attiecībā uz Komisiju kļūs vājāka;
5. atgādina, ka Līgumos nostiprinātā balsu skaita, kas ir nepieciešams priekšlikuma izteikt neuzticību pieņemšanai, mērķis ir saglabāt šā instrumenta efektīvu īstenošanu nopietniem gadījumiem; atzīst, ka — tāpat kā vairākumā parlamentāro demokrātiju — iespējai izteikt neuzticību galvenokārt ir atturoša iedarbība; tomēr ierosina saistībā ar turpmāku Līguma grozīšanu izpētīt vai izskatīt iespējas samērīgā veidā pazemināt šo nepieciešamo balsu skaita sliekšni, vienlaikus saglabājot iestāžu līdzsvaru, kas paredzēts Līgumos;
6. norāda, ka Komisijas politizācija ir tiešas sekas izmaiņām, ko ieviesa Lisabonas līgums; norāda, ka šīs izmaiņas neietvēra tāda noteikumu punkta pieņemšanu, kas ļautu saukt pie atbildības atsevišķus komisārus;
7. pauž dziļu nožēlu, ka, izmantojot Ombuda pausto formulējumu, Komisija, ieceļot amatā savu ģenerālsēkretāru, "neievēroja ne attiecīgo noteikumu burtu, ne garu";

Otrdiena, 2019. gada 12. februāra

8. norāda, ka Līgumos nav skaidri definēta ES izpildvara un ka atbildīgās iestādes katrā politikas jomā ir atšķirīgas atkarībā no tā, vai joma ietilpst dalītajās kompetencēs vai Savienības ekskluzīvajā kompetencē;
9. uzskata, ka ir jāizveido patiesa divpalātu likumdošanas sistēma, kurā piedalās Padome un Parlaments un Komisija rīkojas kā izpildvaras iestāde;
10. norāda, ka Parlamenta uzraudzības loma attiecībā uz izpildvaru tiek papildināta arī valstu parlamentos, proti, saistībā ar Eiropas lietām tiem ir līdzīga kompetence attiecībā pret savas valsts izpildvaru; uzskata, ka šāda atbildība ir valstu parlamentu palātu lomas Eiropas Savienībā galvenais stūrakmens;
11. uzskata, ka Parlamenta īstenotā kontrole attiecībā uz izpildvaru saskaņā ar LES 14. pantu ir kļuvusi sarežģīta vai reizēm pat neiespējama, jo nav skaidri uzskaitītas Savienības kompetences un politikas jomas un kompetences ir daudzslāņaini sadalītas starp Eiropas, valstu un reģionālajām izpildvaras iestādēm;
12. atgādina, ka Līgumos Eiropadomei nav piešķirtas nekādas likumdošanas funkcijas vai tiesības ierosināt likumdošanas iniciatīvu; pauž bažas par to, ka pēdējos gados Eiropadome pretēji Līgumu burtam un garam ir pieņēmusi vairākus svarīgus politiskos lēmumus ārpus Līgumu satvara, tādējādi de facto izslēdzot šos lēmumus no Parlamenta īstenotās uzraudzības un mazinot demokrātisko pārskatatbildību, kas šādos Eiropas politikas pasākumos ir būtiska;
13. atgādina, ka Līgumā Parlamentam ir piešķirtas būtiskas politiskās kontroles pilnvaras, kas tiek īstenotas ikgadējā budžeta procedūrā un budžeta izpildes apstiprināšanas procedūrā;
14. atgādina, ka budžeta izpildes apstiprināšana ir ikgadēja politiska procedūra, kas nodrošina demokrātisku ex post kontroli attiecībā uz to, kā Komisija gan pati savā atbildībā, gan sadarbībā ar dalībvalstīm īsteno Eiropas Savienības budžetu;
15. norāda, ka ir apliecinājies, ka budžeta izpildes apstiprināšanas procedūra ir spēcīgs instruments, kas ir pozitīvi ietekmējis ES budžeta sistēmas attīstību, finanšu pārvaldību, darba kārtības izstrādi un ES politikas virzienu noteikšanu un īstenošanu, vienlaikus veicinot Parlamenta politiskās ietekmes palielināšanos;
16. uzsver, ka ar LESD 318. pantu budžeta izpildes apstiprināšanas līdzekļu kopums ir papildināts ar jaunu instrumentu — Savienības finanšu novērtējumu, kura pamatā ir sasniegtie rezultāti;
17. ar bažām norāda — ja Parlaments nolemj nesniegt Komisijai budžeta izpildes apstiprinājumu, šādā situācijā nav pieejamas reālas juridiskas sankcijas; tomēr uzskata, ka budžeta izpildes neapstiprināšana ir spēcīgs politisks signāls, kas liek secināt, ka Parlamentam nav pietiekamas pārliecības par Komisijas pārskatatbildību, un tāpēc Komisijai uz to būtu jāreaģē, proti, tai būtu jāveic konkrēti turpmākie pasākumi, lai uzlabotu situāciju;
18. pauž nožēlu, ka, trūkstot nopietnai sadarbībai no Padomes puses, Parlamentam nav iespējams kontrolēt Padomes budžetu ar iestāžu praksi budžeta izpildes apstiprināšanai un ka šāda situācija ir nopietna Līguma saistību neievērošana, kurās ir paredzēts, ka Parlaments kontrolē visu Savienības budžetu;
19. ar mērķi paplašināt Parlamenta pilnvaras veikt budžeta kontroli, lai tajās aptvertu visu Savienības budžetu, ierosina sākt sarunas starp Padomi, Komisiju un Parlamentu, lai nodrošinātu, ka Parlamentam ir tiesības piekļūt informācijai par to, kā Padome izpilda savu budžetu, vai nu tiešā veidā, vai ar Komisijas starpniecību, un lai Padome atbild uz Parlamenta rakstiskiem jautājumiem un piedalās uzklaušanās un debatēs par tās budžeta izpildi; uzskata, ka, ja šīs sarunas neizdotos, Parlamentam būtu jāpiešķir budžeta izpildes apstiprinājums tikai Komisijai un jāiekļauj kopējā izpildes apstiprinājumā atsevišķas rezolūcijas attiecībā uz Savienības dažādajām iestādēm, struktūrām un aģentūrām, šādi nodrošinot, ka nevienai ES budžeta sadaļai netiek apstiprināta izpilde bez pienācīgas kontroles;
20. atgādina, ka iestādes vēl nav izpildījušas savu apņemšanos noteikt deleģēto un īstenošanas aktu nošķiršanas kritērijus, lai arī Iestāžu nolīgums par labāku likumdošanas procesu ir uzlabojis deleģēto aktu procedūras pārredzamību;

Otrdiena, 2019. gada 12. februāra

21. atgādina, ka saskaņā ar Finanšu regulas 247. pantu Komisijai līdz nākamā finanšu gada 31. jūlijam ir jāiesniedz Parlamentam integrēts finanšu un pārskatatbildības ziņojumu kopums, tostarp jo īpaši galīgie konsolidētie pārskati, gada pārvaldības un snieguma ziņojums un LESD 318. pantā minētais Savienības finanšu novērtējums, kura pamatā ir sasniegtie rezultāti; uzstāj, ka gada pārvaldības un snieguma ziņojumam būtu jāietver novērtējums par visiem preventīvajiem un korektīvajiem pasākumiem, kas veikti, lai nepieļautu, ka finansējums krīt par upuri korupcijai vai interešu konfliktiem;

Ieteikumi

22. iesaka instrumentus, ar kuriem Komisiju sauc pie atbildības, apvienot ar vadošas uzraudzības instrumentiem, lai maksimāli palielinātu abu instrumentu veidu efektivitāti;

23. prasa nodrošināt, konsolidēt un nostiprināt Parlamenta likumdošanas pilnvaras un uzraudzības tiesības, darot to gan ar iestāžu nolīgumiem, gan arī Komisijai izmantojot atbilstīgu juridisko pamatu;

24. uzskata, ka Parlamentam ir jāreformē savas darba metodes, lai stiprinātu savas politiskās kontroles funkcijas izpildi attiecībā uz Komisiju;

25. aicina Komisiju nopietnāk ņemt vērā likumdošanas iniciatīvas, ko Parlaments uzsāk saskaņā ar LESD 225. pantu; aicina nākamo Komisijas priekšsēdētāju apņemties ievērot šo mērķi un atzinīgi vērtē attiecīgos vadošo kandidātu paziņojumus šajā saistībā; vēlas, lai biežāk šajā saistībā tiktu izstrādāti tiesību aktu priekšlikumi; atgādina, ka saskaņā ar Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu 10. pantu Komisijai ir pienākums sniegt tūlītējus un sīki izklāstītus apsvērumus attiecībā uz pieprasījumiem iesniegt priekšlikumus Savienības tiesību aktiem;

26. atzinīgi vērtē Komisijas veiktos pozitīvos pasākumus saistībā ar Parlamenta ieteikumiem, kas tika izteikti tā 2017. gada 16. februāra rezolūcijā par Eiropas Savienības darbības uzlabošanu, izmantojot Lisabonas līguma piedāvāto potenciālu;

27. uzskata — lai gan saskaņā ar pašreizējiem Līgumiem Parlamentam nav oficiālu likumdošanas iniciatīvas tiesību, būtu nopietni jāapsver iespēja piešķirt likumdošanas iniciatīvas tiesības saistībā ar turpmāku Līguma grozīšanu;

28. aicina dalībvalstu parlamentus apmainīties ar labāko praksi par to, kā īstenojama parlamentārā uzraudzība, piemēram, valstu parlamentu specializētajām komitejām atbilstošā veidā un laikā pirms un pēc Padomes sanāksmēm rīkojot regulāras diskusijas ar attiecīgajiem ministriem un ar komisāriem, kā arī rīkojot Eiropas Parlamenta un valstu parlamentu pārstāvju sanāksmes; mudina nodrošināt regulāras iestāžu amatpersonu un politisko grupu personāla apmaiņas starp Eiropas Parlamenta un valstu parlamentu administrācijām, ņemot vērā Eiropas Reģionu komitejas un reģionālo parlamentu likumdošanas kompetences;

29. uzskata, ka ikgadējas Eiropas nedēļas izveide ļautu EP deputātiem un komisāriem, jo īpaši priekšsēdētāja vietniekiem, kas atbild par klasteriem, uzklaut visu valstu parlamentārās asamblejas, lai kopā ar EP deputātiem un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem apspriestu un paskaidrotu Eiropas darba kārtību; ierosina, ka šī iniciatīva varētu nostiprināt Komisijas demokrātisko pārskatatbildību, ko prasa Lisabonas līgums;

30. aicina Parlamentu nostiprināt savu spēju uzraudzīt deleģēto un īstenošanas aktu sagatavošanu un īstenošanu;

31. atzinīgi vērtē triju iestāžu nesen uzsāktos centienus izveidot skaidrus kritērijus, lai precizētu, kā būtu jāizmanto deleģētie un īstenošanas akti; aicina piemērot šos kritērijus, cik drīz vien iespējams;

32. mudina valstu parlamentus, kā arī attiecīgā gadījumā reģionālos parlamentus palielināt savu spēju uzraudzīt izpildvaras iestādes, kad tiek pieņemti lēmumi vai ierosināti noteikumi Eiropas tiesību aktu īstenošanai vai deleģēšanai;

33. uzskata, ka, nākotnē veicot izmaiņas Līgumos, būtu jāuzlabo instrumenti, kas ļauj Parlamentam saukt pie atbildības atsevišķus komisārus viņu pilnvaru termiņa laikā, balstoties uz noteikumiem, kas zināmā mērā ierobežotā apmērā jau ir iekļauti Pamatnolīgumā par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām;

Otrdiena, 2019. gada 12. februāra

34. aicina Komisiju un Padomi saskaņā ar godīgas sadarbības principu izveidot politisko dialogu par Parlamenta priekšlikumu regulai par izmeklēšanas tiesībām, lai piešķirtu Parlamentam efektīvas pilnvaras, kas tam ļauj izmantot šo parlamentāro pamatinstrumentu izpildvaras kontrolei, kas ir absolūti nepieciešama parlamentārajās sistēmās visā pasaulē;

35. pauž pārliecību, ka parlamentārie jautājumi ir lietderīgs uzraudzības instruments; tādēļ uzskata, ka ir padziļināti jāizvērtē to atbilstu kvalitāte, kuras Komisija sniedz uz deputātu jautājumiem, kā arī deputātu uzdoto jautājumu kvantitāte un kvalitāte;

36. uzskata, ka jautājumu laiks ir būtisks elements parlamentārajā uzraudzībā, kas tiek īstenota attiecībā uz izpildvaru; prasa Priekšsēdētāju konferencei saskaņā ar Reglamenta 129. pantu atkal iekļaut jautājumu laiku plenārsēžu darba kārtībā;

37. vēlreiz aicina Komisiju pārskatīt savas administratīvās procedūras Komisijas ģenerālsēdētāja, ģenerāldirektoru un direktoru iecelšanai, lai pilnībā nodrošinātu, ka tiek izvēlēti labākie kandidāti, garantējot maksimālu pārredzamību un vienlīdzīgas iespējas;

o

o o

38. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu parlamentiem un Eiropas Reģionu komitejai.